

Týždeň od 2. do 8. júna 2012

LÁSKYPLNÁ ODOZVA

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ: 1 JÁN 4,18.19; RIM 3,19.20; RIM 5,6-8; GAL 2,16; JÁN 6,16-18

ZÁKLADNÝ VERŠ

Ak ma milujete, budete zachovávať moje prikázania. (Ján 14,15)

Čo nás motivuje k tomu, aby sme ľuďom hovorili o Kristovi?

Niektorí ľudia sa možno domnievajú, že náš základný verš sa týka Desatora. Existujú však aj iné prikázania, napríklad: „Chodte teda a získavajte mi učeníkov vo všetkých národoch...” (Mat 28,19.20)

Našou motiváciou k svedectvu a evanjelizácii by mala byť predovšetkým milosť, ktorú nám Boh prejavil, nie pocit viny, povinnosť alebo dlh. Mnohé veci, ktoré ako ľudia robíme, sú reakciou na niečo. Platí to aj v prípade svedeckej a evanjelizačnej práce. Svoju skutočnú motiváciu odhalíme, keď si položíme otázku: Prečo sa zapájam do týchto zborových aktivít? Alebo: Prečo sa do nich nezapájam?

Tento týždeň budeme hovoriť o správnej motivácii pri konaní Božieho diela. Ukážeme si, aké nebezpečenstvo hrozí, ak zvestovanie evanjelia konáme z nesprávnych pohnútok, ako je povinnosť, vina alebo hanba. Budeme skúmať, prečo by mali byť evanjelizácia a svedectvo našou láskyplnou odozvou na dar spasenia, ktorý sme dostali od Boha.

MOTIVOVANÍ LÁSKOU

V láske niet strachu, ale dokonalá láska vyháňa strach, lebo: kto má strach, bojí sa trestu, a kto sa bojí, nie je dokonalý v láske. My milujeme, lebo on nás miloval prvý. (1 Ján 4,18.19)

Položili ste si niekedy otázku: Prečo je také ťažké motivovať ľudí k dlhodobým záväzkom v zborových projektoch? Odpoveď možno nájdeme, keď sa zamyslíme nad situáciami, ktoré si vyžadujú silnú motiváciu a oddanosť. Čo motivuje rodiča, aby daroval obličku svojmu chorému dieťaťu? Prečo sú rodičia ochotní venovať nemalú sumu na zabezpečenie čo najlepšieho vzdelania pre svoje dieťa? Urobia to azda preto, že ich bude prenasledovať pocit viny, ak to neurobia? Alebo sa domnievajú, že tieto veci svojim deťom dlhujú? Samozrejme, že nie.

Aj keď rodičia cítia zodpovednosť za optimálny vývoj svojich detí, hlavnou motivačnou silou je láska. Svoje deti jednoducho milujú. Aj my by sme si mali opakovať: To, čo robím pre Boha, robím preto, že ho milujem a viem, že on miluje mňa.

Podľa úvodného verša naša láska k Bohu musí byť zakotvená v jeho láske k nám. Boh jestvoval skôr ako my. Od stvorenia nás miluje bezmedznou láskou. Láska môže byť vyvolaná jedine láskou. Láska je odozvou, ozvenou lásky. Ak veľké poverenie evanjelia plníme z akéhokoľvek iného dôvodu, a nie z lásky, naša poslušnosť je prakticky „neplodná“. Ak sa chceme zapojiť do svedeckej a evanjelizačnej práce, je nevyhnutné, aby sme sa na to duchovne pripravili.

Naša láska k Bohu a naša ochota spolupracovať s ním na záchrane ľudí závisia od toho, či ho poznáme. Nie je bežné, aby sme milovali ľudí, ktorých nepoznáme. Ak máme s Bohom prežívať vzťah lásky, je nevyhnutné, aby sme ho osobne poznali.

Prečítajte si Joz 22,5; Luk 7,41-43; Ján 14,23; 2 Kor 5,12-18. Čo nám tieto verše prezrádzajú o láske k Bohu a o tom, čo nás motivuje poslúchať ho a pracovať preňho? Láska a poslušnosť, ak nasledujú v takomto poradí, sú od seba neoddeliteľné. Pravá láska bude mať vždy za následok poslušnosť Božej vôli, ale poslušnosť nepovedie nevyhnutne k láske (aj keď stať sa to môže). Ak chceme nasledovať Ježiša a pracovať pre neho, musíme s ním mať láskyplný vzťah.

OSOBNÉ
ŠTÚDIUM

- Do akej miery ťa láska k Bohu motivuje k tomu, čo robíš? Motivuje ťa vôbec? Čo ti tvoja odpoveď prezrádza o tvojom vzťahu k Bohu?

APLIKÁCIA

POCIT VINY

Vieme však, že to, čo hovorí zákon, hovorí tým, čo sú pod zákonom, aby umlkli všetky ústa a aby celý svet bol vinný pred Bohom. Pretože zo skutkov zákona nebude pred ním ospravedlnený nijaký človek. Veď zo zákona pochádza poznanie hriechu. (Rim 3,19.20)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Celé stáročia sa ako motivácia pre ľudské konanie používa vina. Tí, ktorí sú v zboroch zodpovední za oddelenie osobnej služby a evanjelizácie, nám niekedy pripomínajú, že Boh nám zveril určitú zodpovednosť a dal nám schopnosti a dary, ktoré musíme používať. Z kazateľní počujeme, že Boh a cirkev nás potrebujú. Ak Boh urobil pre našu záchranu tak veľa, ako môžeme zostať nečinní? Všetky tieto pokusy motivovať nás k činnosti – aj keď sa za nimi skrývajú tie najlepšie úmysly – nenápadne apelujú na náš pocit viny a zaviazanosti Bohu. Zdá sa, že motivácia, ktorá kladie väčší dôraz na to, čo musíme urobiť my, než na to, čo urobil Boh, pôsobí vždy kontraproduktívne.

Z toho, ako Pavol v Rim 3,19 použil slovo „vina“, vidíme zmysel pre zodpovednosť. V Rim 3,10 čítame, že „nieto spravodlivého, niet ani jedného“. Vo verši 19 Pavol potvrdzuje, že zákon usvedčuje „celý svet“ z viny pred Bohom.

Úlohu zákona často prirovnávame k úlohe zrkadla. Zákon odhaľuje náš hriešny stav, ale nemôže nám poskytnúť mydlo a vodu na umytie. Keď hľadíme do Božieho zákona, uvedomujeme si svoju hriešnosť. Zároveň sme však priťahovaní k Spasiteľovi, aby sme zdarma prijali jeho odpustenie a očistenie. Keď však prídeme ku Kristovi, nie sme už motivovaní vinou, pretože Ježiš nás zbavil viny a prikryl svojou spravodlivosťou. V ňom sme získali odpustenie hriechov. Sme dokonalí a bez viny. Áno, sme hriešnici, ale Ježiš nám odpustil a zaplatil za našu vinu. Na základe spasenia, ktoré sme dostali v Kristovi, nás teraz láska k nemu motivuje, aby sme svedčili iným o tom, čo pre nás Kristus vykonal.

Jakub vo svojom liste píše: „Veď keby niekto zachoval celý zákon, ale prestúpil by ho v jednom prikázaní, previnil by sa proti všetkým.“ (Jak 2,10) To, že už prestúpením jedného prikázania sa človek stáva neposlušným Bohu, ktorý vydal celý zákon, zdôrazňuje márnosť našej snahy získať si v Božích očiach priazeň zachovávaním zákona. Porušovanie zákona, hoci len v malej miere, prezrádza, že v kútiku srdca túžime konať viac svoju vôľu ako Božiu.

APLIKÁCIA

- **Ak sa ti stane, že sa dopustíš hriechu, odovzdaj ho Ježišovi a domáhaj sa jeho spravodlivosti, odpustenia a milosti bez ohľadu na to, aký si nehodný. Ale nemýľ sa, naozaj si nehodný, a to viac, ako si vieš predstaviť. Keby to tak nebolo, Boh by ti neponúkal spasenie z milosti, ale preto, že by ti bol niečo dlžný. (Rim 4,1-4) Naozaj si myslíš, že ti Boh niečo dlhuje?**

MOTIVOVANÍ SLUŽIŤ

Ved' Kristus v určenom čase, keď sme boli ešte bezmocní, zomrel za bezbožných. Sotvakto zomrie za spravodlivého, aj keď za dobrého sa azda niekto odhodlá zomrieť. No Boh dokazuje svoju lásku k nám tým, že Kristus zomrel za nás, keď sme boli ešte hriešni. (Rim 5,6-8)

Čo by si si myslel o niekom, kto by stále tvrdil, že má veľkú motiváciu, a pritom by sa vôbec nesnažil niečo urobiť? Alebo kto by tvrdil, že je oddaný, ale neprezradil by čomu alebo komu? Ako sme povedali, láska je neobyčajne silná pohnútko. Ak však budeme len tvrdiť, že milujeme – a to dokonca Boha – nebude to mať nijaký význam, ak to neprejavíme nejakým činom. Inak povedané, očakávame, že láska sa prejaví v praktickom živote. V tomto zmysle je láska aktívna, pretože sa prejavuje v láskyplných činoch.

Texty Ján 15,13 a Rim 5,6-8 ukazujú, ako sa Ježišova láska prejavila v jeho činoch. Máme úžasného Spasiteľa, ktorý zámerne a ochotne obetoval svoj život, pretože nás nesmierne miloval. Je to vrcholný príklad toho, čo všetko je ochotný urobiť milujúci človek pre tých, ktorých miluje. Čo by sa stalo, keby Ježiš tvrdil, že nás miluje, a pritom by zostal v nebi? Alebo keby vyhlasoval, ako veľmi nás miluje, ale nič by nám nesľúbil ani by pre nás nič neurobil?

V Ján 14,21 je napísané: „Kto prijal moje prikázania a zachováva ich, ten ma miluje. A kto mňa miluje, toho bude milovať aj môj Otec; aj ja ho budem milovať a zjavím mu seba samého.“ Čo nám hovorí tento verš o tom, ako sa láska prejavuje v činoch – ako v Ježišových, tak aj v našich? Nehovorí sa tu len o láske; ide o láskyplný vzťah. V akomkoľvek láskyplnom vzťahu sme motivovaní, aby sme objektu svojej lásky robili radosť. Ježiša k veľkému spásnemu činu v náš prospech motivovala láska k ľudstvu, ktoré narušilo svoj vzťah k Bohu. Nech pre Boha robíme čokoľvek, ak to nevychádza z podobnej pohnútky, svedčí to o tom, že vlastne nechápeme, čo znamená mať láskyplný vzťah s Bohom. Boh nechce, aby sme sa zapájali do svedeckých a evanjelizačných aktivít preto, že si myslíme, že mu to dlhujeme. Skôr si praje, aby náš vzťah k nemu bol taký, že nebudeme môcť inak než robiť to, z čoho má radosť – oslovovať ľudí, ktorých tak veľmi miluje.

- **Ako si môžeš byť istý, že robíš veci pre Boha zo správnych pohnútok? Môžeš sa stať požehnaním pre iných napriek tomu, že tvoje činy vychádzajú z nesprávnych pohnútok? Ak áno, ako je to možné? Sú vôbec správne činy konané z nesprávnych pohnútok dobré skutky?**

OSOBNÉ
ŠTÚDIUM

APLIKÁCIA

PASCA ZÁKONNÍCTVA

Ale vediac, že sa človek neospravedľňuje zo skutkov zákona, ale skrze vieru Ježiša Krista, aj my sme uverili v Krista Ježiša, aby sme boli ospravedlnení z viery Kristovej, a nie zo skutkov zákona, pretože zo skutkov zákona nebude ospravedlnené niktoré telo. (Gal 2,16)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Možno poznáte príslovie: „Zadarmo ani kura nehrabe.“ Vyjadruje myšlienku, že keď niečo dostanete zadarmo, v skutočnosti to nie je zadarmo, pretože niekde alebo niekedy za to budete musieť nejakým spôsobom zaplatiť alebo to vrátiť. Teória, že vlastne nikdy nič nedostanete zadarmo, nenápadne prenikla aj do kresťanského myslenia, a to do tej miery, že mnohí sa snažia zaslúžiť si spasenie poslušnosťou Božej vôle.

Zákonníctvo v kresťanskom kontexte znamená, že svojou poslušnosťou nejakým spôsobom prinútime Boha, aby nás vo svojich očiach ospravedlnil. Božia milosť nevylučuje fakt, že Boh od nás očakáva poslušnosť. Spasenie však vyplýva výhradne z tejto milosti, z ničoho iného. Určite nie z niečoho, čo by sme mohli urobiť sami.

Čo nám texty Rim 10,1-4; 11,5.6 a Gal 2,16 odhaľujú o tom, ako nesprávne chápali spasenie mnohí ľudia? Zákonnícke prežívanie náboženstva spôsobuje, že človek sa sústreďuje viac na svoj výkon (a často na výkon iných) než na poverenie evanjelia. Zákonnícky postoj môže viesť k pýche a povýšenosti. Stáva sa to ľuďom, ktorí sú takí zaslepení, že sa naozaj považujú za dostatočne svätých na to, aby mohli byť spasení. Na druhej strane, zákonnícky postoj môže viesť aj k malomyselnosti a zúfalstvu. Stáva sa to tým, ktorí si uvedomujú, ako veľmi sa vzdialili od Božích požiadaviek. Nech je to tak alebo naopak, je to pasca, ktorej sa musíme vyhnúť. Pre našu cirkev, ktorá zdôrazňuje význam poslušnosti Božiemu zákonu, je dôležité pochopenie podstaty evanjelia.

APLIKÁCIA

- **Uvedomuješ si, že môžeš uviaznuť v zákonníckom spôsobe myslenia? Prečo sa to ľahko môže stať?**

VYSLOBODENIE Z OTROCTVA

Či neviete, že ak sa niekomu oddávate za poslušných otrokov, ste otrokmi toho, koho poslúchate – buď otrokmi hriechu, ktorý vedie k smrti, alebo otrokmi poslušnosti, ktorá vedie k spravodlivosti? Ale vďaka Bohu, že vy, ktorí ste boli otrokmi hriechu, stali ste sa zo srdca poslušnými tomu učeniu, ktoré vám bolo zverené. Boli ste oslobodení od hriechu a stali ste sa otrokmi spravodlivosti. (Rim 6,16-18)

Biblia nám vysvetľuje, že kedysi sme otročili hriechu, ale Kristus nám vydobyl slobodu (Gal 5,1), vyslobodil nás (1 Tes 1,10) a prijal nás. (Rim 8,15) Prostredníctvom neho sme sa znovu narodili. (1 Pet 1,23)

Užitočným pracovníkom v Božom diele je človek, ktorý odovzdal Bohu svoju minulosť a prijal jeho moc pracovať pre neho v prítomnosti aj budúcnosti. Inými slovami, koho Kristus vyslobodil, ten sa môže stať jeho otrokom. Kým túto pravdu nepochopíme, môže sa nám zdať čudné, že vyslobodenie vedie do otroctva. Ale platí to podobne ako nasledujúce dve príslovia: „Aby sme mohli prijímať nové požehnanie, musíme stále dávať“ a „nepretržitá kapitulácia je cestou k víťazstvu“.

V textoch Fil 1,1; Jak 1,1 a 2 Pet 1,1 sa Pavol, Timotej, Jakub a Šimon Peter nazývajú služobníkmi Boha a Ježiša Krista. Sluhovia alebo otroci boli zväčša majetkom svojho pána, pre ktorého museli pracovať. Pracovať pre Majstra v kresťanskom slova zmysle je úplne dobrovoľné rozhodnutie. Boh nás miluje natoľko, že nebude znásilňovať našu vôľu. Keď Pavol, Timotej, Jakub a Šimon Peter použili uvedené slová, chceli tým naznačiť, že sa celkom stotožňujú s Kristom v jeho veci. Vyhlásili tým, že mu bezvýhradne slúžia ako svojmu Pánovi. Zriekajú sa svojej vlastnej dôležitosti, aby iní mohli vidieť len Ježiša. V takomto obraze otroctva vidíme oddaných nasledovníkov, ktorí chcú byť verní a obetaví v nesebeckej službe.

V Ján 8,34-36 čítame, čo Ježiš povedal o otroctve hriechu a ceste k slobode: „Amen, amen, hovorím vám: Každý, kto pácha hriech, je otrokom hriechu. A otrok nezostáva v dome natrvalo. Syn zostáva navždy. Ak vás teda Syn vyslobodí, budete naozaj slobodní.“ Ježišovi poslucháči veľmi dobre vedeli, že otroci nemajú nijaké istoty. Pán ich mohol kedykoľvek predať. No pánov syn mal v dome vždy zaistené miesto. Aby ľuďom oznámil životne dôležitú duchovnú pravdu, použil vtedajšiu situáciu otrokov. Ak vás Boží Syn duchovne vyslobodí z otroctva hriechu, budete naozaj slobodní. Nebolo bežné, aby sa vyslobodení otroci opäť dobrovoľne stali otrokmi. V duchovnej oblasti je to práve tak. Po vyslobodení z otroctva hriechu sa stávame Ježišovými otrokmi. (Rim 6,17.18) Ak sa oslobodíme od vecí, ktoré nás nútia myslieť a sústreďovať sa na seba, môžeme slobodne myslieť na iných a na to, ako by sme im mohli byť užitoční. Práve to je kľúč k životu služby.

- V ktorej oblasti života ešte „otročíš hriechu“? Čo môžeš urobiť, aby si sa vyslobodil? Si už „otrokom“ (sluhom) Božím?

OSOBNÉ
ŠTÚDIUM

APLIKÁCIA

PODNETY NA PREHLBENIE

Ako zostať na ceste

Každé motorové vozidlo sa pokazí, ak mu neposkytujeme dostatočnú a pravidelnú údržbu. Podobne skončí na „polceste“ množstvo dobrých a užitočných zborových projektov, ak sa im nevenuje dostatočná a pravidelná „údržba“.

Ak chcete, aby vaša služba „nezostala stáť na polceste“, ale naďalej bola prospešná, uvažujte o nasledujúcich bodoch preventívnej „údržby“:

Udržujte osobný vzťah. Často si pripomínajte, že keď slúžite, spolupracujete s Pánom.

Udržujte osobnú víziu. Vnímate stále význam svojej služby? Sú vaše ciele rovnako jasné a pevné, ako keď ste sa do tejto služby zapojili?

Udržujte komunikáciu. Je dôležité pravidelne podávať správy, aby neochabla podpora. Ľudia sú zaneprázdnení. Treba im pripomínať, ako daný projekt pokračuje a ako sa doň môžu zapojiť.

Udržujte nadšenie. Príslovie, že „nič nevyvolá nadšenie tak ako nadšenie“, je naozaj pravdivé. Nepretržite dávajte najavo nadšenie z vašej služby a ostatní sa nadchnú tiež.

Udržujte sústredenie. Nenechajte sa rozptyľovať inými povinnosťami či programami, ktoré vám bránia investovať čas a energiu do služby.

NÁMETY NA SPOLOČNÉ PREMÝŠĽANIE

- V triede sobotnej školy rozmýšľajte o poslednej otázke v časti na utorok: Ako si môžeš byť istý, že robíš veci pre Boha zo správnych pohnútok? Môžeš sa stať pozhnaním pre iných napriek tomu, že tvoje činy vychádzajú z nesprávnych pohnútok? Ak áno, ako je to možné? Sú vôbec správne činy konané z nesprávnych pohnútok dobré skutky?
- Čo nám hovorí nasledujúci citát o vzťahu medzi láskou k Bohu a službou pre neho? „Bdelý kresťan je kresťan pracujúci, ktorý sa horlivo snaží pre pokrok evanjelia urobiť všetko, čo môže. Čím vrúcejšie miluje svojho Vykupiteľa, tým úprimnejšie má rád aj svojich blížnych.“ (SA 158; AA 261)
- „Tí, čo nikdy nepoznali Kristovu úprimnú lásku, nemôžu viesť iných k prameňu života. Kristova láska v srdci je podmaňujúca moc, ktorá vedie človeka k tomu, aby zjavoval Krista v rozhovoroch, v prejavoch láskyplného súcitu a v zušľachtovaní života tých, s ktorými sa stretáva. Kresťanskí pracovníci musia Krista poznať, a aby ho poznali, musia okúsiť jeho lásku.“ (SA 330; AA 550.551) Rozprávajte v triede osobné skúsenosti s Božou láskou a o tom, ako ste ju sami poznali.